

udførlige og flaaende Maade, hvorpaa han har godtgjort Berettigelsen af det af ham stillede Spørgsmaal, skal jeg indskrænke mig til at støtte ham ved Meddelelsen af en factisk Oplysning, som jeg har paataget mig Forpligtelse til at gjøre her i Thinget, naar der var passende Leilighed dertil. I Aarhus afholdtes i Sommerens Løb, ligesom sædvanlig hvert Aar, et stort Skolemøde, der var besøgt ikke blot af Almueskolelærere, men ogsaa af Lærere ved høiere Anstalter, samt af en af Forstanderne for et af de nybste Skolelærerseminarier. En Skolemand, som har stor Fortjeneste af den danske Folkelitteratur og som i den Henseende er hæderlig anerkjendt i vort Naborige, Sverrig, bragte der det Spørgsmaal paa Bane, om det ikke maatte være hensigtsmæssigt, at det svenske Sprog blev optaget som befalet Underviisningsgenstand ved Seminarierne. Jeg troer ikke, at jeg feiler, naar jeg siger, at alle de Tilstedeværende vare enige i, at man vistnok maatte tilraade dette, fordi man var overbevist om, at det vilde være af en uberegnelig stor Fordeel for fremtidige Lærere, naar de ved at tilegne sig Færdighed i et Sprog, der tilegnes saa let som Færdigheden i det Svenske, med det Samme kunde vinde Afgang til en beslægget, rig og interessant Litteratur, og fordi de derved noget vilde komme i Besiddelse af en Mængde Sprogformer, som de kunne bruge til Sammenligning med det danske Sprogs egne Former, og man kjender først da tilgavnens sit eget Sprog, naar man er istand til at sammenligne det med et andet. Derimod var der Uenighed om, hvorvidt man kunde ønske det svenske Sprog optaget som et Examensfag, saaledes at Charakteren derfor skulde faae nogen Indflydelse paa Seminaristens Hovedcharakter; dette er imidlertid for mig en Biting; for mig og for saa Mangfoldige, som tillægge denne Sag Betydning, er det vigtigt, at Regjeringen vil tage denne Sag i sin Haand, for at navnlig det svenske Sprog ikke blot ved Seminarierne, men ogsaa ved de øvrige høiere Lærestanstalter i Landet kunde komme til at blive optaget som et almindeligt befalet Lærefag. Hvad angaaer det thidske Sprogs Stilling i de lærde Skoler, skal jeg ikke tale derom, da jeg ved, at Ordet i saa Henseende er forlangt af

ærede Medlemmer, som vistnok ville kunne udtales sig desangaaende med større Klarhed og Styrke, end jeg er istand til; men saameget vil jeg sige, at efter den Erfaring, jeg har som Lærer, er det vistnok med fuld Høie, at der klages stærkt over, at det Danske bliver tilsidefat til Fordeel for det Thidske.

Fallesen: Ogsaa jeg, mine Herrer, skal tillade mig at takke den ærede Forespørger for det smukke, varme og talentfulde Foredrag, vi have hørt af ham, og jeg skal tillige forsaavidt understøtte ham, som jeg er enig med ham i, at det er urigtigt, at det thidske Sprog indtager en saa fremragende Plads i de lærde Skoler. Den ærede Minister begyndte sit Foredrag med at sige, at det ikke havde været under Overveielse i Ministeriet, om der skulde skee nogen Forandring i Planen for det lærde Underviisningsvæsen — jeg beklager, at en saadan Overveielse ikke har fundet Sted, idet det forekommer mig, at Anledningen dertil ikke har været saa ringe. Det vil jo være de ærede Herrer bekendt, hvad der ogsaa er blevet berørt af den ærede første Tale; at der er en Bestemmelse i Beskjendtgjørelsen af 13de Mai 1850, hvorved Thidsk er stillet som det fremmede Sprog, hvormed den lærde Underviisning begynder, som det, hvorpaa der lægges den største Vægt og paa hvilket hele den øvrige Sprogunderviisning bygges. Denne Bestemmelse har vakt megen Modstand og er navnlig i de senere Aar ivrig blevet bekjæmpet i Pressen; den har vel fundet sine Forsvarere, og deriblandt en af vore meest bekjendte Lærere, men selv denne har maattet indrømme, at ved den thidske Underviisning kunde thidske Talemaader, thidske Former, thidske Bendinger let listes ind i vort Modersmaal, og altsaa virke skadelig paa dets Reenhed, paa dets Eiendommelighed. Alene denne Indrømmelse forekommer mig maatte være tilstrækkelig for den ærede Minister til at overveie, om dog ikke det thidske Sprogs fremragende Stilling i Underviisningen burde forandres, eller rettere om det ikke vilde være rigtigst at ombytte det med et andet Sprog f. Ex. Fransk eller Engelsk; det skulde da være, at det thidske Sprog besad saadanne Egenheder, som ikke ad anden Vej kunne er-